

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 183.

Ottende Sæssion.

50de Møde.

Tirsdagen den 10de Februar.

(Forts.)

Justitsministeren (fortsat): Men det er dog aldeles klart, at den aldeles forskellige Stilling, hvori saadanne offentlige Stiftelser staae til Staten, maa have en væsentlig Indflydelse paa de Beslutninger, som den lovgivende Magt maatte tage med Hensyn til Dispositionen over det saadanne offentlige Stiftelser tilhørende Gods. Hvad det beneficerede Gods angaaer, skal jeg blot fremhæve, at der ved Lov ikke kan gives de samme Regler for alt saadant Gods, hvad enten det er bortfæstet eller bortleiet; Loven burde saaledes dog ikke gives Anvendelse f. Ex. paa de Præstegaarde eller de Herredsfogedgaarde, som enten i det Hele taget eller tildeels ere bortfæstede eller bortleiede. — Forøvrigt synes Loven selv, hvad jeg maa udhæve, navnlig i Slutningen af § 1, at forudsætte, at der for noget af det Gods, med Hensyn til hvilket den skal gjælde, gives saadanne Bestemmelser, som lægge Hindringer i Veien for Lovens Anvendelse derpaa; og navnlig ved den Bestemmelse forekommer det Regjeringen at blive stillet fuldkommen i det Uviise, hvilket Omraade Loven skal have. Man kunde vel sige, at denne Mangel kunde fra Regjeringens Side afhjælpes ved at stille Ændringer til Loven; men foruden at Regjeringen overhovedet finder det betænkeligt at indlade sig paa at stille Ændringer til en Lov, som det neppe kan være tilfjet eller ialfald ikke kan ventes at blive gennemført i

denne Sæssion, saa fordrer det, at omredigere Loven i den angivne Retning, Undersøgelser, som ville medtage en længere Tid, og som Regjeringen ikke for Diebliffet seer sig istand til. Af disse Grunde troer Regjeringen ikke at kunne give sit Minde til denne Lov.

Monrad: Maatte jeg blot bemærke, at her paa vore Pladser er omdeelt en Fortegnelse over offentlige Stiftelsers Gods og beneficeret Gods, som er udarbejdet af det statistiske Bureau; jeg kan ikke vide, hvorvidt der deri kan være nogen Feil, men der vil jo ikke være Noget til Hinder for ved 2den Behandling specielt at optage de forskellige Stiftelser, hvorpaa man mener at Loven burde finde Anvendelse. Saaledes som Forslaget nu foreligger, har man troet, at der derunder indbefattedes Alt, hvad der efter det almindelige Begreb forstaaes ved offentlige Stiftelsers og beneficeret Gods.

Eschering: Ja, det var omtrent det Samme, jeg vilde bemærke. Det er Forordningen af 1769, som det skulde behage det ærede Ministerium at bringe til Udførelse; fra 1769 og indtil nu maa Ministeriet dog saa omtrent kjende, hvad Forordningen angaaer, og jeg tvivler derfor ikke paa, at det ærede Ministerium vil finde ud deraf. Det er imidlertid muligt, at vi i § 1 komme til at gjøre den Tilføjning, at det er de i den nævnte Forordnings § 7 anførte Stiftelser, som denne Lov angaaer; thi saa vil der ikke længer let kunne være nogen Feiltagelse. Vi have desuden, som det ærede Medlem, der sidst talte, bemærkede, et Støttepunkt i det statistiske Bureaus Betragtning af Forholdet, og den er, vil jeg haabe, nogenlunde at forlade sig paa.